

מסכת. קידושין.

הרב יוסי גמליאל

והנה הוא שם לה עלילת דברים (דברים כב)

משנה א

האשה נקנית בשלש דרכים, נקנית בכסף בשטר ובביאה.
ומעשה באלעזר איש כפר נחום שנתן עינו באותה ריבה
ואמר לה התקדשי לי במנה,
נטלתו וזרקתו לים
וכתב לה הרי את מקדשת לי,
ואמרה לו לצור על פי צלוחיתי אני צריכה
ולא נתקרה דעתו עד שבא עליה, ומשהערה בה,
פשטה ידה וקבלה קדושין מאחר
ואמרו חכמים: מה שעשתה עשוי,
אלא שנהגה בו מנהג רמאות

משנה ב

האומר לאשה התקדשי לי בתמרה זו התקדשי לי בזו
אם יש באחת מהן שוה פרוטה מקדשת
ואם לאו אינה מקדשת
תמר אשת שמעון אחי חנניה הייתה אוכלת ראשונה ראשונה

ואמרו חכמים: לא מפיה אנו חיים.

משנה ג

אשה מקפדת על עצמה ואין מתקדשת בפחות מדינר.
[בצצם,] אשה בפחות משנה פרוטה לא מקניא נפשה.
[פשאני חושב על זה,] אשה לא בקיאה בשומא ולא סמכה דעתה.
[האמת,] אטו כולהו נשי דינא גמירי?
[נכון יותר לומר,] טוב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו
שלא יהיו בנות ישראל הפקר

משנה ד

[תן מנה לפלני ואתקדש אני לו]
האשה נקנית
[תן מנה לפלני ואתקדש אני לך]
האשה המבשרת בפסוק
[הילך מנה ואתקדש אני לך]
האשה אינה קימת

משנה ה

האומר לאשה, התקדשי לי בכפר זו
ואמרה לו, תנהו לכלב

ואמר לה, איזה כָּלֵב, הַכָּלֵב שֶׁלְךָ?
ואמרה לו, לא, טָפֵשׁ, הַכָּלֵב הַזֶּה שָׂרֵץ אַחֲרַי
ואמר לה, יָפְתִי, מִיָּד אֶדְחֹף לְכָלֵב הַזֶּה אֶת הַכֶּכֶר בְּפָרְצוֹף
ועָף עַל עַצְמוֹ וְאָמַר, יְקִרְתִּי, הַתְּקַדְשִׁי לִי בַכֶּכֶר שֶׁאֶדְחֹף לְפָרְצוֹפוֹ שֶׁל הַכָּלֵב
ואמרה לו, שׁוּטָה שְׂבָעוּלָם, מְדַאוּרִיתָא חַיִּיבִי מְחִיבָת לְאַצּוּלָן

משנה ו

הָרִי אֶת אִשְׁתִּי, הָרִי אֶת אַרְוֶסְתִּי הָרִי אֶת קַנְיִנָּה לִי, הָרִי זֶה מְקַדְשֶׁת [וְהוּא מְלֵא
בְּטָחוֹן]

הָרִי אֶת שְׁלִי, הָרִי אֶת בְּרִשׁוֹתִי, הָרִי אֶת זְקוּקָה לִי, הָרִי זֶה מְקַדְשֶׁת [וְהוּא מְעַט
נוֹאֵשׁ]

מִיַּחֲדָת לִי, מִיַּעֲדָת לִי [כַּמָּה הוּא מְדַמְנִן]

עֲזָרְתִּי [אַל תַּעֲמִיס]

נִגְדָתִי [לְמָה הוּא מִתְכוּוֹן]

עֲצָר תִּי

צָלַע תִּי,

סָגַר תִּי,

תַּחַת [ת] י,

תָּפַשׁ תִּי

רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר: דִּיּוּ.

משנה ז

מַעֲשֵׂה בְּחַמֵּשׁ נָשִׁים
וּבְהֵן שְׁתֵּי אַחֲיוֹת
וְלִקְט אֶחָד כִּלְכֵּלָה שֶׁל תְּאֵנִים
וְשָׁלָהֶם הִיְתָה
וְשֶׁל שְׁבִיעֵית הִיְתָה
וְאָמַר הָרִי כְּלֶכֶם מְקַדְּשׁוֹת לִי בְּכִלְכֵּלָה זֶה
וְקִבְּלָה אַחַת מֵהֵן עַל יְדֵי כֶּלֶן
וְאָמְרוּ חֲכָמִים אֵין הָאֲחִיוֹת מְקַדְּשׁוֹת

משנה ח

עַל מִנַּת שְׂאֵנֵי כֹהֵן [אוֹהֶבֶת] וְנִמְצָא לוֹי [לֹא אוֹהֶבֶת]
כֶּן עִיר [אוֹהֶבֶת] וְנִמְצָא בָּן כֶּרֶךְ [לֹא אוֹהֶבֶת]
עַל מִנַּת שְׂאֵנֵי יָפָה [אוֹהֶבֶת] וְנִמְצָא סָבִיר [מִתְּלַבֵּט]
עַל מִנַּת שְׂאֵנֵי חֲכָם [אוֹהֶבֶת] וְנִמְצָא חֶפְרָן [דְּוֹקָא נְחֻמָּד]
עַל מִנַּת שְׂאֵנֵי גְבוּר [הוּא מְסַפֵּר שְׁהֵיָה בְּמַגְלָן] וְנִמְצָא חֲלָשׁ [פְּטוֹר עַל סְעִיף
נִפְשֵׁי?]
עַל מִנַּת שְׂאֵת יָפָה וְחֲכָמָה וְשִׁנוּנָה וּמְתוּקָה וּמְכִילָה וְנוֹגַעַת בְּנִימֵי נִפְשֵׁי הַדְּקִים
וְאִיתָךְ אָנִי יוֹדֵעַ שְׁרַק אִיתָךְ אָנִי חֲפָשִׁי [אָנִי לֹא יוֹדֵעַת מָה לוֹמַר]
עַל מִנַּת שְׂבָא לִי כָּבֵד לֹא לְהִיּוֹת לְבַד כָּא לִי כָּבֵד לְהִיּוֹת שָׁם כָּא לִי שְׂזָה יִצְלִיחַ
כָּא לִי שְׁ[אָנִי לֹא יוֹדֵעַת אֵיפָה אָנִי בְּכָל זֶה]
וּבְכֻלָּם,
אָף עַל פִּי שְׂאֵמָרָה בְּלִבִּי

הָיָה לְהִתְקַדֵּשׁ לוֹ

אֶף עַל פִּי בֵן

אִינָה מִקְדָּשָׁת

משנה ט

הַמִּקְדָּשׁ בְּעֶרְלָה

בְּכֹל אֵי הַכֶּרֶם

בְּשׂוֹר הַנִּסְקָל

בְּזַעוֹת שֶׁהִזִּיעַ בַּשְּׂרוֹת הַצָּבְאִי

וּבְעֵגְלָה עֲרוּפָה

בְּצִפְרֵי מִצְרַע

בְּתַלְתְּלֵי שַׁעֲרוֹ הַיְפָה שְׁגֹזֵר בְּסוּף הַשְּׁמִינִית

בְּטַפּוֹת אַבּוּדוֹת שֶׁל זֶרַע לִילִי

בְּפֶטֶר חֲמוֹר

בְּכֶשֶׁר בְּחֶלֶב

בְּרֵיחַ גּוֹפּוֹ

בְּכֹל הַחֲלִין שֶׁלוֹ שֶׁנִּשְׁחַטוּ בְּכֹל הַעֲזָרוֹת

אִינָה מִקְדָּשָׁת.

מִכְרוֹן,

וְקִדָּשׁ בְּדַמְיָהוּן

מִקְדָּשָׁת.

